

Jóel könyve és a laodiceai Hetednap Adventista Egyház – Harminchatodik szám

Jeff Pippenger

2026-01-27

Harminchatodik संख्या

A „nyüzsgésben”, amelyet James White a milleriták 1844. október 22-ét követő szétszóródásával azonosít, William Miller 1847-ben egy álmot élt át, és két évvel később nyugalomra helyezték.

„Ha William Miller megláthatta volna a harmadik üzenet világosságát, sok minden, ami számára sötétnek és titokzatosnak tűnt, magyarázatot nyert volna. Testvérei azonban olyan mély szeretetet és érdeklődést tanúsítottak iránta, hogy úgy vélte, nem tudna elszakadni tőlük. Szíve az igazság felé hajlott, de azután testvéreire tekintett; ők ellenezték azt. Vajon elszakadhatott volna azoktól, akik mellette álltak Jézus eljövetelének hirdetésében? Úgy gondolta, bizonyára nem vezetik őt tévútra.”

„Isten megengedte, hogy Sátán hatalma, a halál uralma alá kerüljön, és elrejtette őt a sírban azok elől, akik szüntelenül elvonták őt az igazságtól. Mózes akkor tévedett, amikor már a Megígért Földre készült belépni. Ugyanígy láttam, hogy William Miller is tévedett, amikor nemsokára belépni készült a mennyei Kánaánba, mivel megengedte, hogy befolyása az igazság ellen forduljon. Mások vitték őt erre; másoknak kell ezért számot adniuk. De az angyalok örködnék Isten e szolgájának drága pora felett, és elő fog jönni az utolsó trombita hangjára.”

„Szilárd alap”

„Láttam egy csapatot, amely jól őrzötten és szilárdan állt, semmi támogatást nem adva azoknak, akik meg akarták ingatni a testület megalapozott hitét. Isten helyesléssel tekintett rájuk. Megmutatták nekem a három lépést: az első, a második és a harmadik angyal üzenetét. Az engem kísérő angyal ezt mondta: »Jaj annak, aki akár egy követ is elmozdít, vagy egyetlen szeget is megbolygat e üzenetekből. E üzenetek igaz megértése létfontosságú. Lelkek sorsa függ attól, miként fogadják azokat.« Ismét végigvezettek e üzeneteken, és láttam, milyen drágán vásárolta meg Isten népe a maga tapasztalatát. Sok szenvedés és súlyos küzdelem árán nyerték azt el. Isten lépésről lépésre vezette őket, mígnem egy szilárd, mozdíthatatlan emelvényre állította őket. Láttam, amint egyesek odaléptek az emelvényhez, és megvizsgálták annak alapját. Némelyek örömmel azonnal felléptek rá. Mások hibát kezdtek keresni az alapban. Azt kívánták, hogy javításokat eszközöljenek rajta, s akkor az emelvény tökéletesebb lenne, a nép pedig sokkal boldogabb. Voltak, akik leléptek az emelvényről, hogy megvizsgálják azt, és kijelentették, hogy helytelenül rakták le. De láttam, hogy csaknem mindnyájan szilárdan álltak az emelvényen, és intették azokat, akik leléptek róla, hogy hagyjanak fel panaszaikkal; mert Isten volt a fő Építő, és ők Őellene harcoltak. Elmondták Isten csodálatos munkáját, amely a szilárd emelvényre vezette őket, és együttesen felemelték szemüket az ég felé, és hangos szóval dicsőítették Istent. Ez hatással volt némelyekre azok közül, akik panaszkodtak és elhagyták az emelvényt, és azok alázatos tekintettel ismét

felléptek rá.” Early Writings, 258.

Miller csodálatos művei

William Miller „csodálatos munkája” vezetett ahhoz a „szilárd alaphoz”, amely a „tömör, rendíthetetlen emelvény” volt. A „rendíthetetlen emelvény” „alapját”, valamint az ezt követő támadást mind az „emelvény”, mind az „alap” ellen, amelyek Miller 1849-ben bekövetkezett halála után jelentek meg, az ő álma azonosítja.

William Miller az adventizmus alapjainak jelképe.

Ő egyúttal a millerita történelem jelképe is 1798-tól 1863-ig.

Ő a millerita történelem jelképe is 1798-tól 1844-ig.

Ő egyúttal a három angyal történelmének jelképe is 1798-tól a vasárnapi törvényig.

Őt az 1798-tól 1844-ig terjedő negyvenhat esztendő jelképezi.

Őt a „220” szám jelképezi az 2520-hoz és a 2300-hoz való viszonyában.

Őt a „hét idő” — a 2520 — jelképezi.

Őt a 2 300 jelképezi.

Miller két álmát Dániel könyvének második és negyedik fejezetében Nebukadneccar két álma előképezte.

Az 1798-as időszak Nabukodonozorral kezdődik, és 1863-ban Belszárral ér véget.

Az 1798-tól a vasárnapi törvényig terjedő időszak Nabukodonozorral kezdődik, és Belszárral ér véget.

Mivel ő a milleriták történelmének jelképe, az alapok jelképe is, amelyek azokat az igazságokat képviselik, amelyeket a 2520 alfa-felfedezése és a 2300 omega-felfedezése között tártak fel. James White William Miller álmát kommentálva azonosította, hogy a „kulcs” Miller biblia-tanulmányozási módszere volt. A módszertan Dávid kulcsa, amely Miller vállára helyeztetett, mert ő tárta fel a 2300 évre szóló próféciát, amely akkor ért véget, amikor Ézsaiás 22:22 1844. október 22-én beteljesedett.

Azok az igazságok, amelyek 2023-tól kezdve feltárulni kezdtek, azok az igazságok, amelyeket már azonosítottak Habakuk táblái 95-ös előadásaiban, és ezek az igazságok most az „Igazság” új keretébe helyeztetnek.

A pusztában kiáltó szó 2023 júliusában elhangzott hívása felismerte, hogy sírásra és gyászra van szükség azok részéről, akiknek meg kellett térniük a 2020. július 18-i kihirdetés miatt. Azoknak, akik a bölcs szüzek között lesznek, meg kellett térniük a Dániel 9 imádságával összhangban, amely a 3Mózes 26-ban szereplők imádsága, akik felismerik, hogy szétszórattak.

Amikor Miller ezt mondja: „Miközben ily módon sírtam és gyászoltam nagy veszteségem és felelősségem miatt, megemlékeztem Istenről, és buzgón imádkoztam, hogy küldjön nekem segítséget. Azonnal kinyílt az ajtó, és egy férfi lépett be a szobába, mire az emberek mind elhagyták azt; ő pedig, kezében egy porolóval, kinyitotta az ablakokat, és elkezdte kisöpörni a port és a szemetet a szobából.”

A megnyílt ajtó Miller szíve volt, amikor „buzgón imádkozott” „segítségért”. Jézus, mint a laodíceai gyülekezet Igaz Tanúja, zörget a szíveken, bebocsátást keresve. Amikor az ajtó megnyílt, elkezdődött az elkülönítés folyamata. Amikor az ajtó megnyílt, az „ablakok” is megnyíltak, és az „ablakok” az ég ablakai.

János a Jelenések könyve tizenkilencedik fejezetében látta megnyílni a menny ablakait, amint az Úr felemelte fehér lovas seregét, közvetlenül azután, hogy a menyasszony elkészítette magát. Ez a sereg Ezékiel serege, amely feláll a zord keleti szél üzenetére válaszul. Ez a sereg a győzedelmes egyház, amely a harcoló egyházból győzedelmes egyházzá változik, amikor a búza és a konkoly szétválasztása végbemegy. Ezt a szétválasztást az is jelképezi, hogy a laodíceai tapasztalatból a filadelfiai tapasztalatba való átmenet történik. Miller megnyitotta szívét, és beengedte az Igaz Tanút, miközben Ő elválasztotta a búzát és a konkolyt, ily módon életre keltve fehér lovas seregét.

2023. december 31-én, miután az emberek elhagyták a helyiséget, belépett a Dirt Brush férfi, és megkezdte a tévelygés szemetének eltávolítását, miközben Habakuk Tábláinak régi igazságait az igazság új keretébe helyezte.

„A Megváltó nem azért jött, hogy félretegye azt, amit a pátriárák és a próféták szoltak; mert Ő maga szolt e képviselő férfiak által. Isten igéjének minden igazsága Tőle származott. Ám e felbecsülhetetlen drágaköveket hamis foglalatokba helyezték. Drága világosságukat a tévedés szolgálatába állították. Isten azt kívánta, hogy emeljék ki őket a tévedés foglalatából, és az igazság keretébe helyezték vissza. Ezt a munkát egyedül isteni kéz vihette véghez. A tévedéssel való kapcsolata folytán az igazság Isten és ember ellenségének ügyét szolgálta. Krisztus azért jött, hogy oda helyezze azt, ahol Istent dicsőíti, és az emberiség üdvösségét munkálja.” Jézus élete, 287.

A 2024-ben tanított első igazságok egyike a 2020. július 18-i csalódás magyarázata volt. Soronként felismerést nyert, hogy minden reformvonal első csalódásai a 2020. július 18-át elsődleges útjelzőként azonosították a tíz szűz példázatában. A csalódás tárgya vált azzá a „kulccsá”, amely megnyitja a szentély igazságát; míg az 1844-es nagy csalódás idején a szentély volt az a „kulcs”, amely megnyitotta a csalódás értelmét.

A porseprűs férfi, aki egyben Júda törzsének Oroszlánja is, 2023-ban kezdte feltörni az Éjféli Kiáltás üzenetének pecsétjeit. Most eljutottunk Miller álmának ahhoz a pontjához, amikor Ő a nagyobb ládikát az asztalra helyezi, és beleteszi azokat az igazságokat, amelyeknek tízszer fényesebben kell ragyogniuk a napnál. E drágakövek egyike annak kinyilatkoztatása, hogy kicsoda Ő a prófétai elbeszélésben.

Amikor a prófécia felnyitattik, Ő Júda törzsének Oroszlánja, aki a régi igazságokat veszi, és az „igazság” három lépésének új keretébe helyezi azokat. Ezt a keretet Krisztus tartja egyben mint az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó. Isten Igéjeként Ő rendezte el Igéjének minden egyes elemét. Palmoniként minden egyes vonatkozását matematikai rend szerint tervezte meg.

Amikor Péter Cézarea Filippiben van, a harmadik órában, Ő Palmoniként mutatkozik be, hangsúlyt helyezve a „prófétai fraktálokra”. Krisztusnak mint a prófécia Urának egyik végső kijelentése az a hangsúly, amely a profétai fraktálokra esik, amint azt Péter a Máté 16:18-ban megjeleníti, ami az 1,618 jelképe, amelyet a természeti világban aranymetszésnek neveznek, Palmoni szerint azonban „prófétai fraktáloknak”.

Még csak most kezdtük azonosítani azokat a profétai fraktálokat, amelyek a 27-től 34-ig terjedő szent héten belül helyezkednek el. Mielőtt a Jóel könyvéhez vezető utunkon visszatérnénk oda, szükséges volt, hogy Miller álmának vizsgálatába beemeljük a profétai fraktálok hangsúlyát.

Az az időszak, amely attól kezdve tart, hogy Miller az embereket arra hívta: „jöjjetek és lássátok”, és amelyben Krisztus, mint a porseprűs ember, Millert arra hívta, hogy „jöjj és lásd”, 1798-tól a vasárnapi törvényig terjed; mindazonáltal e teljes történelmen belül magában foglal egy fraktált is az 1798-tól 1863-ig terjedő időszakkal. Tartalmaz egy másik fraktált is 9/11-től a vasárnapi törvényig, és egy újabbat 2023-tól a vasárnapi törvényig.

Amikor Miller a nyüzsgés közepette lehunyta a szemét, az 1849-es történelmet jelképezte, amikor az Úr megkísérelte befejezni a munkát, de hiába. 2023-ban feltámasztatik, mert ő Illés, akit Mózesrel együtt megöltek az utcán. 1849-ben halt meg, majd 2020. július 18-án ismét meghalt.

Az ő álma 1847-ben adatott, majd az Úr másodszor nyújtotta ki kezét, és közzétette az 1850-es táblázatot. Amikor az Úr másodszor nyújtja ki kezét a száznegyvennégyezer történetében, Miller feltámad.

Izrael és Júda szétszórásának kiindulópontját Ézsaiás tárja elénk.

Mert Szíria feje Damaszkusz, és Damaszkusz feje Recin; és hatvanöt esztendő múlva Efraim összetöretik úgy, hogy többé nem lesz nép. És Efraim feje Samária, és Samária feje Remáliáh fia. Ha nem hisztek, bizony meg nem maradtok. Ézsaiás 7:8, 9.

A prófécia Kr. e. 742-ben adatott, és tizenkilenc évvel később, Kr. e. 723-ban Izraelt szétszórták az asszírok, majd ezt követően negyvenhat évvel később Júdát Babilon szórta szét. A három dátum egy tizenkilenc évből álló időszakot jelöl, amelyet egy negyvenhat éves időszak követ. Amikor e két prófécia 1798-ban, illetve 1844-ben véget ért, a kezdeti, Kr. e. 742-től Kr. e. 723-ig tartó tizenkilenc éves időszak volt az alfa tizenkilenc év, amely az 1844-től 1863-ig tartó ómega tizenkilenc évet jelképezte.

Miller az ómega kezdetétől számított ötödik évben halt meg, és tizenkilenc, illetve hét évvel később jelentek meg Hiram Edson „a hét időről” szóló cikkei. Hét évvel később „a hét idő” tanítását elvetették. 1856-nak kellett volna lennie annak a pecsételésnek, amely megelőzte volna az 1863-as vasárnaptörvényt, de nem így történt.

A harmadik angyal 1844-ben, 1888-ban és 9/11-kor érkezett meg. White testvérnő azonosította, hogy amikor New York City nagy épületei leomlottak, a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének első három verse beteljesedett.

Jelenések 18.

ELSŐ vers — Ezek után láttam, hogy egy másik angyal szállt alá a mennyből, nagy hatalommal; és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől.

MÁSODIK VERSE — És nagy szóval, hatalmas hangon kiáltott, ezt mondván: Elesett, elesett a nagy Babilon, és ördögök lakóhelyévé lett, és minden tisztátalan lélek tanyájává, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár börtönévé.

HARMADIK VERS — Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott minden nemzet, és a föld királyai paráználkodtak vele, és a föld kereskedői az ő fényűzésének bőségéből meggazdagodtak.

A hatalmas első angyal üzenettel a kezében szállt alá, és János azt a parancsot kapta, hogy menjen, vegye el a kis könyvet, és egye meg azt. Ez az első angyal ugyanazt a munkát végzi, mint a Jelenések tizennyolcadik fejezetének angyala, aki dicsőségével beragyogja a földet. Ez azért van így, mert az első angyal az alfa, a harmadik angyal pedig az ómega, és a kezdet mindig a véget szemlélteti.

„Jézus megbízott egy hatalmas angyalt, hogy szálljon alá, és figyelmeztesse a föld lakóit: készüljenek fel az Ő második megjelenésére. Amint az angyal elhagyta Jézus jelenlétét a mennyben, rendkívül fényes és dicsőséges világosság haladt előtte. Azt mondták nekem, hogy küldetésének célja az volt, hogy dicsőségével beragyogja a földet, és figyelmeztesse az embert Isten eljövendő haragjára.” Early Writings, 245.

Az első angyal a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének első verse.

És ezek után láttam egy másik angyalt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől.

A második angyal a Jelenések tizennyolcadik fejezetének második verse.

És nagy erővel, hatalmas hangon kiáltott, mondván: Elesett, elesett a nagy Babilon, és ördögök lakóhelyévé lett, minden tisztátalan léleknek tömlöcévé, és minden tisztátalan és gyűlöletes madárnak ketrecévé.

A harmadik angyal a Jelenések tizennyolcadik fejezetének harmadik verse.

Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott minden nemzet, és a föld királyai paráználkodtak vele, és a föld kereskedői meggazdagodtak az ő tobzódásának bőségéből.

Valamennyi király paráználkodik a paráznával a vasárnap törvény idején, amint azt a harmadik vers előképezi. A második angyal üzenete az, hogy Babilon elesett, és ez a második vers. Az első angyal küldetése az volt, hogy dicsőségével beragyogja a földet, és ez az első vers. Az első vers 9/11. A második vers az az elkülönítési folyamat, amely 9/11 óta végbemegy az egész emberiség

körében, a harmadik vers pedig a vasárnaptörvény. Ezért 9/11 a harmadik angyal üzenete, és a vasárnaptörvény is az. 9/11 a közeledő vasárnaptörvényre figyelmeztetés, amint azt az első három vers ábrázolja, a negyedik vers másik hangja pedig a vasárnaptörvény. A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének első hangja a közeledő vasárnaptörvényre való figyelmeztetés, és ez a figyelmeztetés a vasárnaptörvény idején élő valósággá változik.

A 9/11-től a vasárnaptörvényig terjedő időszakot Miller álmának alfa „jöjj és lásd” jelenetétől az ómega „jöjj és lásd”-ig terjedő időszak szemlélteti. 9/11 és a vasárnaptörvény között az ékkövek Miller asztalára kerülnek a szoba közepén, szétszórtnak és eltemetgetnek, majd a poroló ember helyreállítja őket. Az az angyal, aki 1840-ben a kis könyvvvel alászállt, az első és alfa angyal volt, aki a 9/11-kor alászálló angyalt jelképezte. Ez az angyal a tizedik fejezetben azonosíttatik, amikor Jánosnak megmondatik, hogy a könyv édes lesz, de keserűvé válik.

János az első angyal mozgalmát képviselte, amelyet a milleriták testesítettek meg, és egyúttal a száznegyvennégyezer mozgalmát is szemléltette. Mindenekelőtt az utolsó napokat képviselte, miként a próféták mindig is teszik. Ezért előre megmondatták neki, hogy a könyv előbb édes, majd keserű lesz. A milleriták ezt nem tudták előre, a száznegyvennégyezernek azonban kötelessége ezt tudni.

Miller, mint az első angyal hírnöke, a legfőbb jelképe annak, aki megette a kis könyvet. Mint molnárnak, el kellett választania a búzát a pelyvától, azután a gabonát lisztté őrölnie, és elkészítenie a kenyeret, amelyet meg kellett enni. A kenyeret úgy osztotta meg, hogy szobája közepére helyezte, és mindenkit, aki akarta, így hívott: „jőjjetek és lássátok.” De mint annak a jelképe, aki kivette a könyvet az angyal kezéből, Miller Jánoshoz hasonlóan inkább a harmadik angyal utolsó napjaihoz szól, mintsem az első angyal korai napjaihoz. Álmában azzal kezdi, hogy tudatja velünk: üzenetét egy láthatatlan kéztől kapta. A Jelenések tizedik fejezetében szereplő első angyal kezében egy kis könyv van, de a Jelenések tizennyolcadik fejezetének angyala, amely az 1840-es alfa ómegája, kezében nem ábrázoltatik könyv, és ez az a könyv, amelyet Miller kapott — a könyv egy láthatatlan kéztől. Miller „jőjjetek és lássátok” felhívása 9/11, és a földkefés ember „jőjjetek és lássátok” felhívása a vasárnapi törvény.

Az alfa és az ómega „jöjj és lásd” között található a második angyal üzenete, mert az alfa 9/11, vagyis a tizennyolcadik fejezet első verse, a második vers pedig a második angyal, amely a harmadik versnél zárul le; ez a vasárnapi törvény és az ómega „jöjj és lásd”. Miller álmában a második angyalt és Babilon bukását az jelképezi, hogy a „szétszór” szó hétszer fordul elő, míg az egész elbeszélés azt mutatja be, hogy az igazságot legyőzi a tévelygés.

Az első és a harmadik angyal azzal az üzenettel szállt alá, amelyet 1840. augusztus 11-én, illetve 9/11-kor kell venni és megenni. A két dátum a Jelenések tizennyolcadik fejezete első versének felel meg.

Az alapvető igazságok 1842 májusában jelentek meg, az 1843-as úttörői táblázattal mint Habakuk két táblájának alfájával. 2012-ben Habakuk táblái jelentek meg, összhangban 1842 májusával.

A milleriták első csalódásukat 1844. április 19-én élték át, amely 2020. július 18-át jelképezi. Ezen a ponton érkezett meg a második angyal, és az ő érkezése összhangban áll Jelenések tizenharmadik fejezetének második versével. Ez a csalódás az első angyal végének jele volt. Ott érkezett meg a második angyal, és a szüzek példázatában a késedelem ideje kezdetét vette. Az első angyal történetének párhuzamosan kell haladnia a második angyal történetével, és amikor így módon alkalmazzuk, a második angyal érkezése egy vonalba kerül az első angyal 1840-ben és szeptember 11-én történt érkezésével.

9/11-kor elérkezett egy késedelmi idő, amelynek előképe 1844. április 19-e volt. 9/11-kor az iszlám négy szele szabadjára bocsátott, majd visszatartott. János e négy szele Ézsaiás erős szeleivel azonos, valamint a prófécia keleti szelével, és a pecsételő angyal keletről emelkedik fel. Amikor felemelkedik, White testvérnő szerint négyszer kiáltja: „tartsátok, tartsátok, tartsátok, tartsátok”. A késedelmi idő, amely a második angyal megérkezésével kezdődik, úgy van ábrázolva, mint a négy szél visszatartása mindaddig, amíg a száznegyvennégyezer el nem pecsételtetik.

Az első csalódás után Samuel Snow indítást kapott arra, hogy összeállítsa az Éjféli Kiáltás üzenetét, s ezáltal előképezve a pusztában kiáltó szótatot 2023 júliusában.

Az exeteri tábori összejövetelen a szüzeknek a megpróbáló olaj alapján történő szétválasztása a Milleritákat is megtisztította és megtisztulásra vezette, összhangban a Szövetség Követének munkájával. Az exeteri tábori összejövetel a pecsételést jelképezte, mert a mű akkor árhullámként, vagy hatalmas sereggé haladt előre, egészen addig, míg a harmadik angyal 1844. október 22-én megérkezett. A történelem kulcsa az elkülönítés.

A második angyal megérkezésekor elválasztó munkát végez, miként az első csalódás idején is tette, és ez az október 22-i elválasztással zárult. A két elválasztás között hirdették a második angyal üzenetét. A második angyal fokozatos elválasztás mind az olaj végső próbájáig. Az olaj végső próbája a harmadik angyal lakmuszpróbájához vezet. Ez a lakmuszpróba Jézus számára a kereszt volt, és a Gecsemáné kertje, amelynek jelentése „az olajprés kertje”, megelőzte a kereszt lakmuszpróbáját, és a szüzek olajának próbája megelőzte az 1844-es bezárt ajtót.

Az utolsó próba, amelyet ítélet követett, az ősi Izráel tizedik próbája volt. Ekkor arra rendeltettek, hogy a pusztában haljanak meg. Akár Kádes, akár Gecsemáné, akár Exeter: az ítélet előtti utolsó próba, ahol a két osztály különvállik, egy 2023 utáni végső próbára mutat, amely megelőzi a vasárnapi törvény zárt ajtós ítéletét. Ez a végső próba a megpecsételés. A végső vagy utolsó próba szükségképpen egy első próbára utal.

2023-ban véget ért a késedelem ideje, amikor Júda törzsének Oroszlánja, kezének elvételével, feltárta a látomást, amelynek késlekednie kellett. Ekkor kezdődött el Samuel Snow munkája.

Ha az első és a második angyal időszakát egymással párhuzamosan állítjuk, akkor azok egy olyan angyal alászállását azonosítják, aki olyan üzenetet hoz, amely Isten népét azáltal teszi próbára, hogy miként válaszolnak arra a parancsra, hogy vegyék és egyék meg az üzenetet. Az alapvető üzenet ezután nyilvánosság elé kerül, mígnem az alapvető üzenet kudarcot vall. Ekkor érkezik meg a harmadik angyal. A harmadik angyal időszaka az a tizenkilenc év, amely az i. e. 742-től i. e.

723-ig tartó omega tizenkilenc év volt.

Az 1844-től 1863-ig terjedő időszak és a Kr. e. 742-től Kr. e. 723-ig terjedő időszak párhuzamosan fut egymással, és egyúttal párhuzamban áll az első és a második angyal időszakával is. Ez a négy prófétai történelmi vonal a 9/11-től a vasárnapi törvényig terjedő időszakokkal áll egy vonalban. Ez az öt vonal Miller alfa „jöjj és lásd”, valamint Krisztus ómega „jöjj és lásd” története.

Négyszer Hét

Helyesen értelmezve a 26. fejezet, a Léviticus huszonhat, négyszer azonosítja a „hét időt”, és a „hét idő” Millernek és üzenetének jelképe. 1842-ben Miller „a hét időről” alkotott értelmezése belefoglaltatott az 1843-as táblázatba, amelyről White testvérnő kijelenti, hogy „az Úr keze irányította”, és „nem szabad megváltoztatni”. Hét évvel később Miller meghalt 1849-ben, és hét évvel később a „hét idő” üzenete Hiram Edson által bekerül a feljegyzésbe, majd hét évvel később elvetik.

1842-ben közzétették Habakuk első tábláját.

1849-ben meghal a „hétszeres idő” alfa-hírnöke az 1843-as táblán.

1856-ban figyelmen kívül hagyják az 1850-es táblázaton szereplő „hét idő” ómega-hírnökét.

1863-ban Habakuk két tábláját elvetették, és az 1863-as táblázatot kiadták.

Egy isteni táblázat került közzétételre a kezdetén, és egy emberi táblázat a végén. Középen két hírnök azonosítható, mert a második üzenetnek mindig kettőződése van.

Első angyal

1842-ben Habakuk első táblázata megjelent.

Második angyal

1849-ben meghal az 1843-as tábla idős hírnöke.

1856-ban az 1850-es táblázat új hírnökét figyelmen kívül hagyják.

Harmadik angyal

1863-ban az üzenetet elvetették, és az 1863-as táblázatot kiadták.

Egy huszonegy éves időszak, amely a „hét idő” négy jelképét ábrázolja, egymástól egyenlő, hét esztendő távolságra. Az alfa-üzenet közzétételük (1842), az alfa-hírnök meghal (1849), az ómega-hírnököt figyelmen kívül hagyják (1856), és az ómega-üzenetet elutasítják (1863), előképezve 2012-t; 2020. július 18-át; 2023-at; és a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényt. Miller 1849-ben bekövetkezett halála 2020. július 18-ával áll összhangban. A hírnök és az üzenet 2023-ban feltámadt. Az ómega-üzenet most kerül felnyitásra, és ezt 1863 vasárnapi törvénye követi.

A millerita mozgalomban az üzenet megalapított, majd a hírnök meghalt. A párhuzamos mozgalomban az üzenet megalapított, majd maga az üzenet halt meg. Az üzenet 1856-ban és 2023-ban feltámadt. A hitehagyás az 1863-as év jelzője, a győzelem pedig annak ellenpárjái a vasárnapi törvénynél. A vasárnapi törvény és 1863 hitehagyása és győzelme előtt kerül bemutatásra az 1856-os „hétszeres” zárókő omega világosságának felnyitása, amint ez 2023 óta is történik.

A következő cikkben folytatjuk.

William Miller: 1782–1849

William: „akarat” és „sisak” — „eltökélt oltalmazó”, „elszánt védelmező” vagy „erős akaratú harcos”.

Miller: olyan személy, aki malmot működtet, különösen olyan malmot, amely gabonát őröl lisztté.

Erős akaratú harcos

„Egyeneslelkű, őszinte szívű földműves volt az a férfi, aki, noha a Szentírás isteni tekintélyét illetően kételyekre jutott, mégis őszintén vágyott megismerni az igazságot; őt választotta ki különös módon Isten arra, hogy élen járjon Krisztus második eljövételének hirdetésében. Sok más reformátorhoz hasonlóan William Miller is már fiatal korában a szegénységgel küzdött, és így megtanulta a tevékenység és az önmegtartóztatás nagy leckéit. Annak a családnak a tagjait, amelyből származott, a független, szabadságszerető lelkület, a kitartás képessége és a lángoló hazaszeretet jellemezte — olyan vonások, amelyek az ő jellemében is hangsúlyosan megmutatkoztak. Apja a forradalmi hadsereg kapitánya volt, és azokból az áldozatokból, amelyeket annak a viharos korszaknak küzdelmei és szenvedései közepette hozott, eredeztethetők Miller korai életének szűkös körülményei.”

„Egészséges testi alkatú volt, és már gyermekkorában is a szokásosnál nagyobb értelmi erőről tett bizonyosságot. Ahogy idősödött, ez még nyilvánvalóbbá vált. Elméje tevékeny és fejlett volt, s éles tudásszomj élt benne. Bár nem élvezhette a felsőfokú tanulmányok előnyeit, a tanulás iránti szeretete, valamint a gondos elmélkedés és a szigorú bírálat szokása jó ítélőképességű és széles látókörű emberré tette. Feddhetetlen erkölcsi jellemmel és irigylésre méltó hírnévvel bírt; általános megbecsülés övezte becsületességéért, takarékoságáért és jótékonyágáért. Erélye és szorgalma révén korán biztos megélhetést szerzett magának, jóllehet tanulási szokásait továbbra is megőrizte. Különböző polgári és katonai tisztségeket töltött be becsülettel, és a gazdagsághoz és a tisztességhez vezető utak szélesre tárulni látszottak előtte.” A nagy küzdelem, 317.

„Isten ismerete nem nyerhető el szellemi erőfeszítés nélkül, bölcsességért mondott ima nélkül, hogy az igazság tiszta gabonáját el tudd különíteni attól a polyvától, amellyel emberek és a Sátán meghamisították az igazság tanításait. A Sátán és emberi eszközeinek szövetsége arra törekedett, hogy a tévedés polyváját az igazság búzájával elegyítse. Szorgalmasan kell kutatnunk az elrejtett kincset, és mennyei bölcsességet kell kérnünk, hogy az emberi

koholmányokat elválasszuk az isteni parancsoktól. A Szentlélek segítségével lesz annak, aki a megváltás tervére vonatkozó nagy és drága igazságokat keresi. Mindenkinek a lelkére szeretném kötni azt a tényt, hogy a Szentírás felületes olvasása nem elegendő. Kutatnunk kell, és ez azt jelenti, hogy meg kell tennünk mindazt, amit e szó magában foglal. Ahogyan a bányász buzgón kutatja a földet, hogy felfedezze aranyereit, úgy kell nektek is kutatnotok Isten Igéjét az elrejtett kincs után, amelyet a Sátán oly régóta igyekszik elrejtetni az ember elől. Az Úr ezt mondja: „Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti erről a tanításról.” János 7:17, Revised Version.

„Isten Igéje igazság és világosság, és lábatoknak szövétneke kell legyen, hogy minden lépéseket vezesse az úton egészen az Isten városának kapuiig. Ezért tett Sátán oly kétségbeesett erőfeszítéseket, hogy elzárja azt az utat, amelyet az Úr megváltottai számára emeltek fel, hogy azon járjanak. Nem szabad a saját eszméiteket a Bibliához vinnetek, és véleményeiteket olyan középponttá tennetek, amely körül az igazságnak kell forognia. Eszméiteket félre kell tennetek a vizsgálódás ajtajában, és alázatos, megtört szívvel, az ént Krisztusban elrejtve, buzgó imádsággal kell bölcsességet kérnetek Istentől. Úgy kell éreznetek, hogy meg kell ismernetek Isten kijelentett akaratát, mert az a ti személyes, örök jóléteteket érinti. A Biblia útmutató, amely által megismerhetitek az örök életre vezető utat. Mindenekfelett arra kell törekednetek, hogy megismerjétek az Úr akaratát és útjait. Nem azért kell kutatnotok az Írásokat, hogy olyan szöveghelyeket találjatok, amelyeket úgy magyarázhattok, hogy azok elméleteiteket bizonyítsák; mert Isten Igéje kijelenti, hogy ez az Írások kiforgatása a magatok vesztére. Ki kell üresítenetek magatokat minden előítéllettől, és imádságos lelkülettel kell Isten Igéjének vizsgálatához járulnotok.” Review and Herald, 1894. szeptember 11.

„William Miller a massachusettsi Pittsfieldben született. Iskolai tanulmányai mindössze 18 hónapra terjedtek ki, de erős olvasási szokása révén önképzéssel művelte magát. Korán írni is kezdett: verseket szerzett és naplót vezetett. Olvasmányai hitetlen szerzőkkel ismertették meg, akik a deizmus irányába befolyásolták. Huszas évei végén békebíró lett, és részt vett az 1812-es háborúban. E küzdelem során több tapasztalat is személyes Isten felé fordította gondolatait. 1816-ra megtért, és komolyan hozzáfogott a Biblia tanulmányozásához. Így írt: „A Szentírás... gyönyörűségemmé lett, és Jézusban baráttra találtam.””

1818-ra a prófécia tanulmányozása során arra a következtetésre jutott, hogy Jézus „valamikor 1843 táján” tér vissza. 1831-ben, erős meggyőződés és gondviselészerű útmutatás nyomán, kis körben kezdte nyilvánosan megosztani kutatásainak eredményeit. Miután 1839-ben találkozott J. V. Himes-szal, egy tekintélyes szerkesztővel, megnyílt az út előtte, hogy nagyvárosokban nagy tömegeknek prédikáljon. Bár sokan elleneztek, az ő prédikálása, valamint azoké is, akik magukévá tették az adventüzenetet, jelentős hatást gyakorolt, és akár 100 000-en is elfogadták a Krisztus közeli eljövételébe vetett hitet. Ellen Harmon 1840 márciusában, tizenkét éves korában hallotta őt Portlandben, Maine államban. Így emlékezett vissza: „Miller úr olyan pontossággal vezette végig a prófeciákat, hogy az meggyőző erővel hatott hallgatói szívére. Elidőzött a prófétai időszakoknál, és számos bizonyítékot hozott fel álláspontjának megerősítésére. Azután az előkészületlenekhez intézett komoly és erőteljes felhívásai és intései úgy tartották a sokaságot, mintha megbabonázta volna őket.” Life

Sketches, 20.